

Svědectví: 115. Poznat nové způsoby bohoslužby

Svědectví

Váhavý anglikán: oznat nové způsoby bohoslužby

Od narození až do doby před několika lety jsem byla do morku kostí jižanskou baptistkou. V mládí jsem byla pokřtěna ponořením do vody. Bibli jsem se učila v jižanských baptistických dětských sborech, ve skupinách GA a Acteens.

Jeden titul jsem získala na dřívě baptistické humanitní škole a druhý na jednom z nejprestižnějších seminářů SBC v zemi. Byla jsem ordinována a více než osm let jsem sloužila jako kazatelka v baptistických sborech.

Předpokládala jsem, že to bude moje identita navždy.

Po odchodu z pozice kazatelky v roce 2021 jsem se však ocitla na zvláštní křižovatce. S manželem jsme se snažili najít baptistický sbor, který by byl z biblického hlediska dostatečně konzervativní pro naše standardy, ale zároveň dostatečně progresivní, aby v něm bylo místo pro ženu jako vedoucí.

Jakmile bylo zřejmé, že *Jižní baptistická konvence* hodlá zdvojnásobit svůj škodlivý a nelaskavý postoj k ženám kazatelkám, začala jsem vidět nápis napsaný na stěně.

Denominace, do které jsem vložila tolik času, peněz a energie, mě už nechtěla. Bylo načase poohlédnout se jinde.

Neměli jsme v úmyslu uchýlit se k anglikánům.

Ale díky laskavému a vytrvalému příteli jsme navštívili středně velký anglikánský kostel v centru Raleighu ve státě New York – *Church of the Apostles*.

Automaticky po vstupu do dveří jsem pocítila něco, co jsem v jiných kostelech, které jsme navštívili, necítila – vřelého, přívětivého ducha. Útulná důvěrnost prosperující církve, která si jde za svým, miluje Boha a miluje lidi, aniž by z toho dělala divadlo. A o dva roky později mám stále stejné pocity, když procházím dveřmi kostela, který nyní nazýváme domovem.

Byla jsem nadšená, když jsem zjistila, že mnoho anglikánských sborů nejen povoluje, ale i podporuje ženské vedení bohoslužeb. Většina z nich však uctívá způsobem, který jsem nikdy předtím nezažila. Liturgii jsem studovala v semináři, ale její každodenní praktikování pro mě bylo novou disciplínou.

Musela jsem si zvyknout na to, že kazatelé nosí límce, že každý týden přistupujeme ke svatému přijímání (s pravým vínem!) a že typická bohoslužba probíhá v rytmu stůj-sedni-klekní. Baptistka ve mně byla zpočátku z tohoto nového způsobu bohoslužby nesvá a rozpačitá.

„Připojujeme se k tradici bohoslužby, která trvá už stovky let a spojuje nás s generacemi svatých, kteří tu byli před námi.“

Postupem času, jak jsem se učila liturgii, jsem však začala chápat její místo a aktuálnost. Prostřednictvím liturgie, kterou týden co týden recituje více „špičkových církevních“ denominací, se nám dostává připomenutí celého příběhu vykoupení, a to prostřednictvím vyučování a Písma, pak vyznání víry, pak vyznání hříchů, pak přijetí pokoje a nakonec přistoupení ke stolu Páně.

Používáním formalizovaných modliteb a recitací, jako jsou ty v *Book of Common Prayer*, se připojujeme k tradici bohoslužby, která existuje již stovky let a spojuje nás s generacemi svatých, kteří tu byli před námi.

Zde je několik poznatků z mé zkušenosti, které by mohly být přínosné pro nás všechny, abychom si je zapamatovali:

V Božím království je místo pro různé prvky uctívání. Domnívám se, že křesťané mají tendenci rozhodnout se, že náš vlastní preferovaný způsob uctívání je ten nejlepší, a z prvků uctívání, které jimi být nemusí, děláme „rozbíječe smlouvy“. Samozřejmě chceme zůstat věrní Písmu, ale rozmanité formy uctívání jsou krásné a měly by být oceňovány.

Kdybych nebyla ochotná vystoupit ze své pohodlné baptistické škatulky, nezjistila bych, jak mocné může být, když celá místnost lidí jednohlasně recituje *Nicejské vyznání víry*. Měli bychom nechat

preferenci zůstat preferencemi a občas vyzkoušet jiný způsob bohoslužby, abychom získali nový pohled.

Opakování má svůj přínos. Liturgické denominace mají tendenci opakovat stejné modlitby nebo homilie před prvky bohoslužby. Slyšela jsem argumenty, že se tím slova příliš opakují, než aby měla pro shromáždění smysl. Opakování však přináší skutečný užitek.

„Někdy vás opakování známých slov pravdy může zastoupit, když nemáte emocionální energii, abyste tyto pravdy vyjádřili sami“.

Někdy vás opakování slov pravdy, která jsou známá, může zastoupit, když nemáte emocionální energii, abyste tyto pravdy vyjádřili sami. Když jsem přišla k *Apoštolům*, byla jsem duchovně zraněná a ne vždy jsem měla víru, abych spontánně chválila Pána. Mít stanovenou modlitbu a pravdy, které můžeme odříkat, nám může umožnit uctívat i tehdy, když jsem byla emocionálně vyčerpaná.

V každé církvi, která učí Krista a miluje lidi, je krása. Každá církev, bez ohledu na to, jak vypadá její bohoslužba, je součástí Kristovy nevěsty, pokud učí jeho spasení a stará se o jeho lid.

Jsem hrdá na to, že navštěvuji církev, která je cílevědomá v uctívání, učenictví a společenství. Všechny drobné přívlastky, na které jsem si musela zvykat, blednou ve srovnání s pravdou a láskou, které sbor vyučuje a praktikuje.

Lidé jako já, kteří se narodili a vyrostli v baptistickém způsobu uctívání, se mohou tolik naučit ze zkušenosti s jinými tradicemi. Především to, že se učíme uctívat mimo svou vlastní komfortní zónu, nám pomáhá uvědomit si, že náš způsob není jediný.

Boží království je mnohem větší, než si dokážeme představit, a zahrnuje tolik typů lidí uctívajících nesčetnými způsoby po celém světě. Pokud se uzavřeme před jinými tradicemi uctívání, ztratíme ze zřetele univerzálnost evangelia.

Zkrátka a dobře, jsme v našem novém anglikánském prostředí šťastní. Už jsem našla způsoby, jak sloužit, a navázala silná přátelství. Možná jsem nečekala, že právě tady zakotvíme, ale Bůh si tuto zkušenost použil, aby obohatil mé chápání rozlehlosti a rozmanitosti Království.

Takže i když možná nikdy nebudu před jídlem dělat gesto znamení kříže nebo si plně nezvyknu na myšlenku křtu nemluvnat, patřím do církve, která miluje Ježíše a miluje mě. Díky Bohu.

Amy Brundleová

Amy Brundleová

Amy Brundleová je ordinovaná baptistická kazatelka a žije v Raleighu ve státě New York se svým manželem Scottem a rozmazlenou kočkou Brandy. Je také manažerkou marketingu a komunikace neziskové organizace *NAMI North Carolina*, která se zabývá osvětou a propagací duševního zdraví.

Je držitelkou magisterského titulu z teologického semináře *Southeastern Baptist Theological Seminary* a hudbě se věnuje téměř 35 let. Mezi její vášně patří inspirování dobrovolníků k růstu jako vedoucích bohoslužeb a zvyšování propagace duševního zdraví v místním sboru.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)